

عنوان مقاله:

حفظ هویت جوامع انسانی در خلاء اخلاق گردشگری

محل انتشار:

دومین کنفرانس بین المللی پژوهش های نوین در روانشناسی، علوم اجتماعی، علوم تربیتی و آموزشی (سال: 1399)

تعداد صفحات اصل مقاله: 12

نویسندگان:

عباس رجائی - عضو هیات علمی موسسه مطالعات استراتژیک صنعت جهانگردی، ایران

قدسیه سادات هاشمی دولابی - استاد هیات علمی دانشگاه آزاد اسلامی، ایران

خلاصه مقاله:

شاید اولین نتیجه ای که انسان از بحث سفر و گشت و گذار به ذهنش متبادر می شود، دیدن مناطق جدید و کسب تجربیات متنوع و رضای حس کنجکاوی و رشد سبب دانایی باشد. «گردشگری» از جمله موضوعاتی است که بشر از ابتدای خلقت به آن اندیشیده و پرداخته است. وقتی به داستان خلقت انسان و حضور او در بهشت اولیه و هبوط او به زمین و سیر و تحولات جوامع مختلف بشری ناشی از این هبوط در طول تاریخ بشری تاکنون نگاه می نماییم و برخی سنگ و دیوار نگاره ها و برخی کتابت های انسان در قرون مختلف و متمادی بررسی می شود، ملاحظه می گردد انسان به گردش و سفر به عنوان یک ضرورت برای ایجاد زندگی بهتر و عروج به مراتب بالاتر می اندیشیده است. پس سیر و سفر از همان ابتدای خلقت به عنوان یک نیاز فطری در نهاد آدمی وجود داشته است. در تمامی ادیان و مذاهب و مکاتب از جمله دین مبین اسلام نیز برای عنصر گردشگری و سیر و سفر مطالبی وجود دارد. مقاله حاضر در صدد است ضمن بررسی ابعاد مختلف توسعه گردشگری، توسعه اجتماعی جوامع از منظر جامعه شناختی را به روش کتابخانه ای، اسنادی و تجزیه و تحلیلی بررسی و نحوه ایجاد بهداشت فرهنگی و حفظ هویت واقعی جوامع را مدنظر قرار دهد

کلمات کلیدی:

گردشگری، توسعه اجتماعی، جامعه شناسی گردشگری، هویت جوامع انسانی.

لینک ثابت مقاله در پایگاه سیویلیکا:

<https://civilica.com/doc/1119990>

